

дава и на езика си, съобразно съ обстоятелствата и настроението, ту дълбочината на своитѣ размисли, ту горещината на своя патосъ. Спокойно обсъждане и напоена отъ чувство дикция сж еднакво негови възможности при писмено излагане. Най-често, — и когато не се касае само за размишления, гдето тежестъта пада върху чисто логическото обосноваване, — той изживява писаното си слово, особено въ полемични мемоари и кореспонденция, като говорена, жива речъ, съ всичката ѝ нервна отсѣченостъ и всичкитѣ ѝ внезапно хрумнали фигури. Отъ тамъ и склонността на този иначе трезвенъ наблюдател къмъ страстенъ позивъ или парливъ сарказъмъ. Той е искренъ и, колкото да се владѣе, не желае да бжде стилтъ му сухъ и безличенъ, или измъченъ и чепатъ. Сериозенъ и замисленъ, или силно разчувствуванъ, Селимински бди надъ това, което пише, и влага тамъ много душа, много вътрешно движение. Грижата за стилъ и личниятъ ударъ въ речъта се долавятъ у него още отъ първитѣ редове на всѣко произведение, което не е просто и случайно съобщение.

Тукъ ние нѣмаме намѣрение да подлагаме писателското изкуство на Селимински на обстойно проучване. Интересуватъ ни само нѣкои по-сжществени негови страни, и то за да откриемъ тамъ човѣка, съ качествата на ума му и проявитѣ на чувствителността и въображението му. За една пълна характеристика на езика е необходимо, покрай всичко друго, да се съпоставя стилистика и риторика на нашия авторъ съ практиката на ония писатели, у които той несъмнено е школувалъ. Така биха поличали, покрай нѣкои очебийни прилики, твърде значителни лични отсѣнки. Но това ще бжде възможно само тогава, когато бждатъ публикувани въ оригиналния си гръцки текстъ всички съчинения на нашия хуманистъ, заедно съ съответния достовѣренъ и чистъ български преводъ.

Селимински владѣе съ еднаква вещина както прагматичния разказъ, съ органическата спойка на факти и обяснения, гдето се търси единство, точностъ и последователностъ, така и по-оживеното изложение, което действува на цѣлия духъ. Той обича да си служи както съ сложни изречения, гдето изпква главно строгата логика и добре обсъденото равновесие на частитѣ, така и съ кратки изречения или